

Rob Kole

‘Niets doen’ helpt de zwaan niet

In dit artikel wil ik reageren op het stuk van de hand van Leny Reddingius, die zich niet heeft kunnen verenigen met de door leden van de vogelwerkgroep gevoerde actie tegen de jacht op Knobbelzwanen. Haar bezwaren gelden met name de keuze van onze aanpak.

Op de knobbelzwanenproblematiek wil ik hier niet meer uitgebreid ingaan. Het is beslist niet zo dat deze zaak in het bekritiseerde persbericht voor het eerst aan de orde werd gesteld. Al vele malen was er voordien in De Korhaan over gepubliceerd. Reeds twee jaar geleden heeft de subgroep Natuurbescherming in De Korhaan uiteengezet waarom het wenselijk is tot een selectieve samenwerking en discussie te komen met de Wildbeheereenheden (WBEs). Na een oproep in De Korhaan bij een uiteenzetting over de actie om door het ‘schudden’ van knobbelzwane-eieren de schadeclaims te beperken en zo tot een vermindering van de jacht te komen, werden dan ook enkele leden bereid gevonden mee te doen aan die actie, die uiteindelijk zou moeten bijdragen aan de afname van de jachtdruk op de Knobbelzwaan. Afname van de jachtdruk dus en niet het zoeken van samenwerking met jagers was en is ons primaire doel.

Het bestuur van de vogelwerkgroep is zich er terdege van bewust dat de doelstellingen van de Wildbeheereenheid en die van de vogelwerkgroep bepaald niet met elkaar overeenkomen.

Vanzelfsprekend is het bestuur van mening dat jacht zoveel mogelijk beperkt zou moeten worden. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat daarom ook elke vorm van contact met jagers uit de weg moet worden gegaan. Een dialoog met WBEs over reële mogelijkheden om op één of andere wijze te komen tot een (zelf)beperking van jagers, past uiteraard juist heel goed bij onze doelstellingen. Samenwerken met jagers is ook zeker géén doel op zichzelf. De actie die wij dit jaar gezamenlijk hebben uitgevoerd, is juist bedoeld om het doodschieten van zwanen tegen te gaan of in elk geval te beperken.

COMMUNICATIE

Over de wijze waarop de actie is gepresenteerd wil ik ook kort zijn. Het bestuur had al ruim tevoren uitgesproken dat contacten met WBEs niet uitgesloten waren. En hoewel er in het voorjaar bij de uitvoering van de actie, noodgedwongen doordat het broedseizoen al naderde, in korte tijd een aantal stappen moest worden genomen en daardoor de communicatie niet altijd optimaal kon zijn, heeft het bestuur en de subgroep getracht zoveel mogelijk leden en andere betrokkenen tijdig te informeren. Vanzelfsprekend is het helaas onmogelijk in zeer korte tijd alle leden vooraf te raadplegen. Er is echter wel degelijk geprobeerd de mensen die sterk bij deze problematiek betrokken zijn vooraf te informeren. Ook een aantal andere organisaties, die

betrokken zijn bij het Knobbelzwanenplatform, zijn vooraf geraadpleegd of geïnformeerd over deze actie. Bovendien wordt de door ons toegepaste methode ook besproken in het wetenschappelijke rapport van het Knobbelzwanenplatform. Er wordt in het rapport daarover onder meer gesteld dat het één van de mogelijke alternatieven is die het, omdat er nog niet veel praktijkervaring mee is opgedaan, waard is uitgeprobeerd te worden. Daarnaast heeft het bestuur nog een speciale informatieavond belegd voor alle leden van de vogelwerkgroep om de kwestie nader toe te lichten. Van die uitnodiging maakte gelukkig een aantal leden gebruik. De subgroep Natuurbescherming is dus beslist niet ‘op de solo-toer’ gegaan! Natuurlijk zou ook ons bestuur de Knobbelzwanen liever met rust willen laten en kleven er ethische en praktische bezwaren aan deze methode. ‘Niets doen’ leidt echter zeker tot afschot, zoals uit de gruwelijke cijfers over de afgelopen jaren blijkt.

Hoewel dat in de bestuursmededelingen elders in deze Korhaan reeds is aangegeven, wil ik hier nogmaals zeggen dat ikzelf en ook de overige leden van het bestuur van de vogelwerkgroep het buitengewoon jammer vinden dat Leny, zoals ze in haar artikel zelf aangeeft, heeft gemeend haar lidmaatschap op te moeten zeggen.